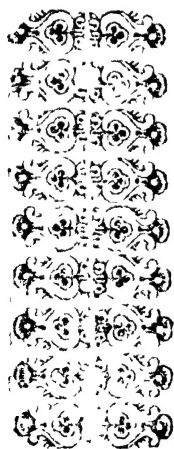

જેન રત્નમણિ

૧૨૦૦

ધી જૈન ક્રેન્ડલી

શ્રી.

જૈન રત્ન મણી.

ઝાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

જૈન ફ્રેન્ડલી એસોશિએશન

અમદાવાદ,

અમદાવાદમાં ધીકાંટે

ધી ચંદ્રપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપી.

સંવત ૧૯૬૧

સને ૧૯૦૫

દીંમત રૂ. ૦—૨—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬-૧૨ ૧૨૮૯

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજગતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮૯ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૧૧/૨૮૦૧મણિ

વિષય ૩૧ : ૩

અર્પણ પત્રીકા.

આવક માતી છે પ્રખ્યાતી, શાળે સારા છે સદ્ ગૃહસ્થ
ગામ વીજનપુર સારા હામે, પ્રીય મારા છે જમણા હસ્ત
ધન ધન પ્રેમી ધન મારા શુભ, કાળ પરીક્ષક દોલ ઉદાર
કરું અર્પણ આ પુસ્તક ઉત્તમ, સ્નેહ સહિત કરશે સ્વીકાર. ૧

વકીલ મંડલમાં શુભ પદ પામી, નામાંકિત થયા પોતે
બાળ વયમાં પીતા આપના, સ્વર્ગ વાસ કીધો જોતે
મયાચંદ જેહાલાલ બાઈના, પુત્ર તમે છે મુજના હાર
કરું અર્પણ આ પુસ્તક ઉત્તમ, સ્નેહ સહિત કરશે સ્વીકાર. ૨

નામ આપનું મણીલાલ છે, બ્રાત નામ હતું મોહનલાલ
પ્રીય બધું મોહન જે મારા, સ્વર્ગ પુરીમાં વસે છે હાલ •
વીર ક્ષેત્ર થયું હામ એમનું, નિર્મલ છે પરી પુરણ પ્યાર
કરું અર્પણ આ પુસ્તક ઉત્તમ, સ્નેહ સહિત કરશે સ્વીકાર. ૩

વડીલ બંધુ છે બહુ વહાલા, સરસ વિવેકી નીતીવાન
પરમ પ્રમાણિક પ્રાદ પ્રાકમી, લઘુ વયમાં મુખ પામ્યા માન
મિત્ર તમારો પ્રેમી બધુ હું, પ્રેમ પ્રસાર વારંવાર
કરું અર્પણ આ પુસ્તક ઉત્તમ, સ્નેહ સહિત કરશે સ્વીકાર. ૪

શ્રી જૈન રત્ન મણીં.

શ્રી છનાય નમઃ

સ્તુતિ માલોની છંદ.

પ્રથમ આદી છન વંદુ, દેવ દેવાધિ દેવા
સુર નર જશ. યારો, માણું હું નિત્ય મેવા
અજર અમર સ્વામી મન વાંછીત પુરો
કૃમતિ કુટીલ કાપી, ચીંતા સર્વેની ચુરો
અકળ કળ તમારી, કોઇથી ના કળાયે
સકળ સખળ તારાં, કાર્ય વહ્નિવ્યાં ન બાયે
ઉલ્લય કર બેડી, શીશનામો હુમારા
જૈન સભા ગુણ ગાયે, લાવથો નિત્ય તારા

મંગળાચરણ.

જય જય જય છબી પ્યારી, શાંતી સદા સુખકા...રી...જય
પારેવો ઉગારી દયા દીલ ધારી, ક્ષમા કરી તેં અપા...રી...જય
મુજને તારી પાર ઉતારી, શીવસુખ દો સુખકા...રી...જય
મીઠ્ઠિ સદા છે આનંદકારી, ભવિજનને હિલકા...રી...જય
છન ગુણ ગાવા લખુ સજાને, આનંદ આજ અપા...રી...જય

૧

નિશ દીન ધ્યાન ધરે સંભવતું, જાશે મોક્ષ વારે
 જગતમાં ખોટો માયા પડતી મુકો, કરે ભક્તિ શીર સાટે
 જગતમાં ધન્ય ધન્ય શુરા, થજો સૌ ધરમી પુરા
 સંકટ સમયે અભય વચન દે, પરમારથો પુરા
 જગતમાં લાલચને અધવચ લટકાવી, શીશ મુકે શુરા
 જગતમાં સત્ય સત્ય સમજો, મીઠ્યા અભિમાન નવ કરસો
 નિશદીન ધ્યાન ધરે સંભવતું જાશે મોક્ષ વારે

૨

માર માર તણવાર ઉભો જુએ છે શું.

તાર ભવ નીચિ પાર પ્રભુ પ્રેમેતો તું. પ્રેમેતો પ્રેમેતો પ્રેમેતો તું. તાર
 બાળ અજ્ઞાની અમેતો પ્રાણી, મારેકે તારે ઉગારે તો તું. તાર
 દોષ અમારા દુર નિવારી, શીક્ષણ સાર દીયેતો તો તું. તાર
 અમો અત્યારે સર્વે મળીને, વંદણ કરીયે મુજે તો તું. તાર

૩

નમી પ્રભુજીસે આજરે પ્રીત લાગી જીવંદશું.

પ્રીત લાગીતો મુજ મતિ જગી, સફલ હુઓ શુભ કાજરે પ્રી.
 ધન્ય ધડી ધન્ય એહજ દીનને, જળ નિરખ્યા જનરાજરે પ્રી.
 આજ હમારે સુર તર પ્રગટયો, મનવંછીત ફળ થાયરે પ્રી.
 દરીશન દેખી બહુ સુખ પાચો, કરજોડીને લાગુ પાયરે પ્રી.
 મન મોહન મન મંદીર આવો, હરખે ચિત્ત ઉલસાયરે પ્રી.
 મોહ રાયજો દુર હરોતો, કર્મ તે જાણી જમરે પ્રી.

સેવક વિનતી દીલમાં ધારી, ચરણની સેવાં મને આપરે પ્રી.
સીદ્ધિ વીજય કહો સુઘ્ન ભાવથી, કરું તમારો જાપરે પ્રી.

૪

ચાલ હિંતું ચેતન માળી જા કામે તારા. અરેહાં જા કામે તારા

બન્યો બગીચો રૂડો ભુડો આગસમાં બગડે,

નિંદ્રા ત્યાગી રે નિર્ભાગી, જો પેલા કયારા. અરેહાં .

જીવ હિંસાના ઝેરી જંતુ વેલાને વળગ્યા,

કેમળ એ સદ્ગુણની વેલો કેમ વધે વેલાં. અરેહાં

કપાય ગાદા મારે કેવા જો પેલા ધુમે,

રેરે ભોળા ભદ્રિક માળી દહારે તુંજ લાગ્યા. અરેહાં.

દાન દયાનું આતર નાંખી સમ દમ જળ સીંચી,

નિંદી પાપ સ્થાનક ત્રણને કરો સ્વચ્છ કયારા. અરેહાં.

અનેક આવરણો ઉતારો, કરો કલમ સારો,

છે જીવ વચનામૃત ધારાથી ફળ થાવાં સારાં. અરેહાં

ચેતન માળી હું અધિકારી નર ભવ ઉપવનનો,

નવિન ભક્તિ યુક્તિથી ફળ મુક્તિ મળનારાં. અરેહાં ચાલ

૫

મને સહાય કરશે મોરારીરે.

મને મુકી ન જાઓ ગિરનારીરે પ્યારા પુરવની પ્રીતિ વીસારી

દયા દીલ ધારી, લીયો દાસી ઉદ્ધારી, આવું સંગે બનીશ અણગારી

સલુણા છેહ ન દીયો વિચારી પ્રેમકુવે પ્રીયાને ઉતારી,

કોડ પુરો નેમ મારાં જૈન સલાને ઉદ્ધારી મને મુકી ન જાઓ

(૮)

૬

હું મસ્તાન પ્રેમની મને કોઈ ન છેડોરે.

સંસાર અસાર જાણીને નવ ધાર તારૂંરે
ધાર તારૂંરે કાંઈ મારૂં તારૂંરે સંસાર
જર જોડ કે જમીન વળી નવ તમારૂંરે,
માત તાત બંધુ સુત સૌ અલગુ થનારૂંરે;
છે ન તારૂંરે નાશ થનારૂંરે રે હાં રે હાં. સંસાર
સાખી

કાળ ભમે છે તુજ પરે ચતુર કર વિચાર
સંભાળ શ્રી અરીહંતને સ્તવજે વારંવાર
રાખ સદા અંતર વીષે પ્રભુ નામ પ્યારૂંરે,
નામ પ્યારૂંરે સદા મુખ તે દેનારૂંરે. સંસાર

૭

ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીના સૌ મળીને દર્શન કરીએ
ચાલો ઉમંગે (૨) ધર્મજીવંદના નેહ ધરી દરીશન કરીએ
ભવદુખ હારી જગ હિતકારી અરીહંતને ઉરમાં ધરીએ...ચા.
કનક કચોળે કેસર ભરીએ, પુજન નવ અંગે કરીએ...ચાલો
અગર તગરના ધ્રુપ ઉવેખી, ભાવ ધરી નવપદ સ્મરીએ...ચા
તરીએતો સહેજે ભવદરીએ, જૈન સભા રીવપદ વરીએ...ચાલો

૮

પંથી પરદેશી ચીત્ત સોંપી હું આ ચાલી.

આવી ફસાયો સંસાર માંહી આ પ્રા.....ણી
માની રહ્યો મનમાં તેને મુખ ખા.....ણી

(૬)

સાખી

માત પ્રીતા ભાત બેનડી મીત્ર ભામીની મુત
જાણે સનેહી સૌ સ્વારથી નડે જેમ યમદુત
કુદ્યો ફોગટ ફેળે કરી નહિ શુદ્ધ વા.....ણી આવી

સાખી

એક દીન જાણું છોડીને, ધામ દામ આરામ
રટણ કરો સદા તમે નિરંજન પ્રભુ નામ
થેતી લેને મનયા મુર્ખ એણું તું જા.....ણી આવી

૬

નાથ નીજ નગર દેખાડોને, શરણુ છે અનાથ કરોને સનાથ નાથ
ચારારી લખ યોનીમાંહે કાલ અનાદી ભમીયોરે
તે દારણ દુઃખ દુર કરનારો કાજે તું મળીયોરે નાથ
આશ ધરીને અરણ ઉચરું નિરાશે નવ રાખોરે
દયા દ્રષ્ટીએ રાખો સ્વામી, દાસ નિહાળોરે નાથ
જગ ઉપકારી કેવળ ધારી, મુક્તિ રમણી કરી પ્યારોરે
મોહાદીક અરી ઝીતી સ્વામી, પ્રભુ પદ ધારોરે નાથ
હે માહાવીર લધુ જૈન સભાના કંઠે કરમ સૌ કાપોરે
પરમાતમ તમ ચરણની સેવા, પ્રાણને આપોરે નાથ

૧૦

ભર ડગલું ન એકે

પરકુથલી ન કીજે સમજ મન ધીર (૨)

પરનિંદાથી મુખ મલિન કરી,

પરનું પાપ લહે નિજ શિરપર

કુથલીમા કાળ જાય, હાથમાં ન રાખ આય

કુથલી

પર અપવાદે વિષ બહુ વ્યાપે, મન સંતાપે ક્યાં નાદાનં
છિદ્ર ધારકાં ન રૂખ, ખગ તળેની લાલ્ય પેખ કુથલી

૧૧

ધીરે ધીરે ચાલોને મારા પ્રાણુરે.

ધીમા ધીમા ચાલોને પ્રણુ નેમરે, આણુ સંગે તમારી ગિરનારી જવા
લવખંધનથી પ્યારા હું મુકત થવા અણગારી થવા ધરી પ્રેમરે
ધીમા ધીમા

સાખી

મુણે અરજ રુજ સામળા, છેક ન આપે છેહ
પરહરી દાસો બાઓના, પશુપર ધારી નેહ
પ્યારા પ્રીતિનો વિચારો શું પંથરે, રહો રહો દેલા સહુણા કંથરે
માનો માનો પ્રણુજ તણ તંતરે, ધરી પ્રેમરે ધીમા ધીમા

સાખી

રાજેમતી પતી પ્રેમીલા, પ્રણુત લીચો લવપાર
જેન સભા લધુ યાચીએ, નિરભય પદ નીરવાર
આણુ સંગે તમારી ગિરનારી જવા,
લવખંધનથી પ્યારા હું મુકત થવા
અણગારી થવા, ધરી પ્રેમરે ધીમા ધીમા

૧૨

મારી ઢોંગલીને હાલરડું બહાણું.

પ્યારા જનણુ દરીશન મુજ બહાણું
હુંતો આણુ સહિત નિત્ય ચાણું. મારા જનણુ
રતો અરવી ન દોષ, નહી રોશ ને તોષ, વળી પુણ્યનો પોષ

હું તો ભણી ભણી મુખકું નિહાળું મારાનું અનંત
 પારે કુમતિ કૃતેવ, તારે દેવાધિ દેવ
 ઠરું ભક્તિથી સેવ, હું તો પાપ અનાદીના દાણુ; મારા
 મુશ્વે ગરિબનીવાળુ, અપો અત્રિયળ રાજ
 લધુ જૈન સમાજ, વદે સાંકલયં કાલુકાલુ; મારા અનંત

૧૩

ભરથાર પ્યાર ભુલી ન ભામા વીસારજો

અનરાજ લાજ રાખો, ન દાસ વિસારસો
 દાસ ન વિસારસો, મુખ સદા આપસો; અનરાજ
 શરણુ આપ્યો સ્વામી, તારોને અંતરજમી
 રાખો ન કાંઈ ખામી એમ કિંદન વોદારસો; અનરાજ
 મુંદર સોજે સારી, છમીયાં લાગે પ્યારો
 ખલીહારી જાઉં તારી, ભવપાર ઉતારસો; અનરાજ
 સોદિ મુખદાઈ, જ્યોતીએ જ્યોત મીલાઈ
 સજ્જા લધુ હરખાઈ શેત્રકને શોભાવસો; અનરાજ

૧૪

માન માવાના કરનારારે જરીજોને તપાસ તારી કાયા
 મુશ્વે ચેતન આતમ રાયારે, જુઠી કુમતિથી શીઃ ભરમાયા
 જરા જોને તું અંતર વિચારારે, રાગ દેષ ચોરો છે હુંદારા
 લોભે ઠગાયો મોહે ફસાયો, નારી શું નીચ લપટાયો
 નરક જોદમાં પાતીક પલંકમાં, કુમતિથી બહુ દુખપાયારે; જુઠી

હવે સમજ તું માનવ ભવમાં, પુન્ય ઉદયથી આપો
 પૃથ્વી લેને જનરાજ ભાવે તો, જશ બહુ જગમાં ગવાયોરે; જુઠી
 સીદ્ધ સ્વરૂપી સાહેબ સાચો, શાંતી જીવક મુદ્દાચો
 ચેતન ચેતી પુજને પ્યારા, ધર્મ કરો હરખાચો; જુઠી

૧૫

છોડો છોડો છખીલા

આપો આપે પ્રભુજી મને શેવા તમારી કરૂં ફીલ ધરીને હું શાંત
 પ્રભુજી કરૂં ફીલ ધરીને હું શાંત, તમે દયા નીધિ મહારાજ
 આપો મોક્ષ તજું મુખ આજ; આપો આપો

વામા નંદન વીનવું અધ્યસેન લાગુ પાય
 તેહના કુળ દીપક પ્રભુ, ત્રેવાસમા જનરાય

માગુ માગુ પ્રભુજી તું પાસ, જેથી મળે શીવપુરનો વાસ
 દીયો દીયોને દરીશન નાથ; આપો આપો

લધું સભા મી જૈનની, હરખે તુજ ગુણ ગાય
 શેવક વદે નાથજી, કરજો અમોને સહાય

ચાલો ચાલોને દરીશન કાજ, જધએ પ્રાર્થ જનેશ્વર આજ
 જેની સેવાથી મુક્તિમાં વાસ (૨) આપો આપો

૧૬

મહા કોપ થયોતે કળી કાળમાં જો

મારે આજની ધડી છે રળિયામણીજો
 અજરા પાર્થજી પધાર્યાની વધામણીજો મારે

હુ તો લીલા પીલા વાંસ મંગાવતીને	
અજરા પાર્શ્વજીના મંડપ બનાવતીને	મારે
હુ તો ચંબેલીના છાડ રોપાવતીને	
અજરા પાર્શ્વજીની આંગીઓ રચાવતીને	મારે
હુ તો મોતીડાના ચોક પુરાવતીને	
અજરા પાર્શ્વજીના મુગટ બરાવતીને	મારે
સોહાંગણ પુરે સાથીઓને,	
અજરા પાર્શ્વજી પધાર્યા પાસ હાથીઓને	મારે
રૂપચંદનાં સ્વામીને દીઠડાને	
મારે હૃદય કમળ લાગે મીઠડાને	મારે

૧૭

ખંસીવાલા આને હમારા દેશ.

કયા ભરૂસા તનકા અબધુ કયા ભરૂસા તનકા
 બિન્ન રૂપ છીન છતકા અબધુ કયા ભરૂસા તનકા
 છીનમે તાતા છીનમે શીરા છીનમે જુખા પ્યાસા
 છીનમે રંકે રંકે તે રાજા, છીનમે હર્ષ ઉદાસા અબધુ
 તીર્થંકર ચક્રીબળ દેવા, ઇંદ્ર ચંદ્ર ધરણીદા
 અસુર સુરવર સામાનોક નર, કયા રાજા રાજા અબધુ
 સંસારી જીવ પુણ્યગણ રાતે રહેતા ધર્મ પ્રચારા
 પુણ્યગણ સંગતે જન્મ મરણ ગણ જયુ' જળ બીચપતાસા અબધુ
 બિન્નલાવ પુણ્યગણ તે બાવે, તુ અકલંક અવિનાશી
 જ્ઞાન સાર નીજરૂપે નાહી, જન્મ મરણ જાવ પ્યાસી અબધુ

ચોકને આંગણે ચાંદનીરે ખોલી રૂપેરી રંગ.

આજનો દીન રળિયામણેરે દીઠો પ્રભુનો મુખ
મુખરે કમળ મુકોમળ શોભતું
આંગી બની અતીચંગ ચંગરે સોનેરો વરખે સોહામણી
સાખી

મુગર બન્યો હોરાતણો, કાને કુંડળ સાર
બાહે બાલુખંધ બેરખા, કોઠે નવસેરો હાર
શાંતી મુરત છે મુજ મન પ્યારી, બારીખઉ વાર હજારીછરે
ક્ષમા ભંડારી દયા દોલવારી, કુમતા કુટીલતા વારીવારીછરે
શાંતી મુરત છે મુજ મન પ્યારી, સ્તુતી કર હું પ્રભુજી તમારી
સાખી

પારેવો ઉગાર્યો પ્રેમથી, તિર્યંકર પદ લીધ
અનોપમ પદવી ભોગવી, કર્મ સકળ ક્ષય દીધ
શાંતી પ્રભુના ગુણ અનંતા, ક્ષમાદી રૂડા દીપેછેછરે
કોઈ માન માયા નહો બેહને, નિરસોણી પ્રભુ સારાછેછરે
સાખી

રાગ દ્વેષ રહિત વિભુ, અરૂપીને અવિકાર
ત્રણ જીવનમાં શોભતા, સહુને આનંદકાર
પ્રભુજીને પાથે લાગ્યો (૨) સદા નમું હુતો સદા નમું
મારા શાંતી જીનેદર દેવ હો રાજ પ્રભુજીને પાથે લાગ્યો
સીદ્ધિ સદા મુખ આનંદકારી જય જય મંચંગકારીજી સદાનમું
આજનો.

(૧૫)

૧૯

આજતો અરજ મોરી, મુલો પ્રભુ મેહર કરી
સેવકની દયા ધારી લવથી ઉગારો મોહકુંદ દુર કરી
કીંકરનો કર ધરી માયા જાળ તોડી કરી કુમતાને વારો .

કૃપા કરી દીજે દાન સેવક વધારો માન

કાળના મોમાંથી મને હાથ ઝાડી કાઢો, દુખી દીનકે દયાળો.

સયન સહુલે લાલ દીનની વીનતો માનો અરજ સ્વીકારો

અરજીની સેવા ચાહું શાંતી જીતના ગુણ ગાઉં

સીદ્ધી સ્વરૂપ થાઉં તમારો છો આશરો;

આજતો

૨૦

તમે સયન સહુલા દેવ દીનમાં આવો

મને સીદ્ધગીરી લઈ જાઓ, મને કંચન ગીરી ભેટાવો

મારા પ્રથમ જીનેશ્વર દેવ દીનમાં આવો

એમાં શોભા વધસે સારી, ગુણ ગારો જગત નરનારી.

સીદ્ધગીરીની રચના ભારી;

તમે સયન

મને હરખ ધણા મન થાય, તે મુખથી નહી કહેવાય

ધણા જવો ત્યાં મોક્ષે જાય;

તમે સયન

ગીરી ભેટ પાપ પલાય, એને સેવે બહુ મુખ થાય

એમ સીદ્ધી વીજ્ય ગુણ ગાય;

તમે સયન

૨૧

આવો ભગી આવો પ્રભુને ફુલડે વધાવો

ફુલડે વધાવો પ્રભુને મોતીડે વધાવો;

આવો

સીદ્ધાચળ જન્મ રૂડી પુજા કરો પ્રભુની

મનવંછીત જય વિજય અપાવો;

આવો

અપાર સંસાર કુકળ ઓળંગીને

જય જય વિજય વીજય જય થાઓ

આવો

શુકલ ધ્યાન ધરી શ્રેણી ચઢો રંગે

અનંતા અનંત કેવલ જ્ઞાન શુભ પાવો;

આવો

સીદ્ધી સુખ ચાહના ભવી તમે કરોતો

આણા છનરાજની અક્ષય શીર ધારો;

આવો

૨૨

શીતલનાથ શીતલનાથ સુંદર મુરત તોરી

પ્રભુ કૃપાળ દીન દયાળ કુમતી કાપો મોરી,

શીતળનાથ

ભદ્રીલપુર જન્મ તુજ ગાવત ગીત ગોરી

દ્રઢ રથ રાયનો નંદ, સુમતી સંગ જોડી;

શીતળનાથ

નંદા રાણી માતા મલહાર માન ગુમાનને છોડી

સંજમ ભાર લેઈને વરીયા સીદ્ધી કહે શીવગોરી શીતળનાથ;

૨૩

સનનન સોહૈ સાવરીયાં સ્યામ.

પ્રભુ તોરે મુખડપે વારી વારી જાઉં

નીશદીન હરખ ભર્યો ગુણ ગાઉં

પ્રભુ

અવીકારી અકલંક સ્વરૂપી,

નીરખી નીરખી બહુ સુખપાઉં

અખીયાં આનંદકારી અતુષ્ઠ,

(૧૭)

મુરતી સુંદર જોઈ ખુશી ખુશી થાઉં

બ્રહ્મચારી પ્રભુ નેમ નગીના,

શાલસરલતાર્યા હરખાઉં

પ્રભુ

અનંત જ્ઞાન દરીશન અનંત,

સીધી સદા મુખમે લય લાઉં

નોશદીન હરખ ભર્યો ગુણ ગાઉં

પ્રભુ

૨૪

પીયુસંગે રસરંગે રહીશું જમીશું ફરીશું ઉછરંગે.

ગુરુસંગે રસરંગે રહીશું ભણીશું ગણીશું ઉછરંગે

ભાત ભાતના જ્ઞાન ભણીને,

ધ્યાને પ્રસંગે ભણવાનો રસરંગે,

ગુરુ

ભરજોબનમાં મંગલ મારે,

ઈંદ્રી સમદ્રષ્ટી વશ કીધીરે ઉમંગે,

ગુરુ

ધર્મનાથના ધર્મ પસાચે,

જયસીદ્ધી ગુણ ગાવે જનરાજના ઉમંગે,

ગુણ

રાજનગર લધુ જૈન સભાતે,

ખુશથાવે ગુણગાવે ભગવાનના શુભ ભાવે,

ગુરુ

૨૫

અમુદ્ય ઉદાર છો વારે વારે, ભક્ત પાલણુદારછો વારે વારે

અપાર સંસાર ફરી હું થાક્યો, આપ હમારા આધારછો વારેવારે

સાખી

ભવ ભવ ભટકી હું પ્રભુ, આબો છન દરબાર

છાડાવો દુઃખ દંદથી, પાપ પકડે સો વાર

શામ ઠાતાર છે સરસ પ્રભુ તું
 મોહ કંદોસે છોડાવતું તારે તારે,
 સાખી

અમુદ્ય

રાજનગર જૈનશાળામાં, લધુ સભા ખુશી થાય,
 સીંદ્રી સદા સુખ પામવા, જય જય મંગળ ગાય,
 જન્મ સફળ મમ આજ ગણું છું, પ્રભુ છબી સુખકારરે વારેવારે
 અમુદ્ય ઉદાર છે વારેવારે

૨૬

એ....માથે મટકી લઇ જાઉં.

એ...નેમ ગયા ગિરનાર, મુકી મને કુંવારી હૈયાનાહાર એ...
 આઠ ભવની પ્રીત ત્યાગી, વહાલો બનીયો વોતરાગી
 માન્યું ન મારું લગાર એ...
 છોડી મુજને નેમ પ્યારે, પણ ન છોડું હું કદારે
 જાઉં હું સંગે આવાર એ...
 જો એ ભોગી તો હું ભોગણ, જો એ જોગી તો હું જોગણ
 થાઉં આ છોડી સંસાર, એ...નેમ ગયા ગીરનાર

૨૭

પહેરી ચોળી લટકાં મટકાં કરતાં આવ્યા.

ઉભાં રહો શામળીયાવર મુજ વહાલા,
 શાને દહો મારાં અંતરને મોહન ઠાલા
 શું આવડી રીસ ધરીને, પ્રીત પુરવની પરહરીને,
 શીઠ ચટકો કરીને ચાલ્યા ઉભાં
 દયા દીલમાંહી લાવો, શાને અખળા તરસાવો

(૧૯)

આવો આવો આવો આવો,
 રથ પ્યારા વળાવો રૂઝાવો અંતરછાલા, ઉભાં
 રાજીલને ન રજીળાવો, પીયુ પરણીને દયો લહાવો
 કહુ છું કરી કાલાવાલા, ઉભા
 નગુણા ન આવા થાઓ, સલુણા કાંધ શરમાઓ
 થાઓ થાભાળ થાઓ થાઓ,
 શું ઠાલા કસાલા દીઓછા અમને વહાલા, ઉભાં

૨૮

મારા મનમાં તનમાં ભર્યો છે ઠર્યો છે.

મારા તનમાં મનમાં ભરી છે ઠરી છે આગ હવે શું તપાવો
 પ્યારા તણ પીયુ પુરવલવનો જાઓ ન જીવન જાઓ, મારા
 ખાવું પીવું વળી ખેલવું હાય, ઝેર સમાન ગણાય
 હૃદ થઈ વહાલા હવે મનાઓ, વાલમ રથ વળાવો. મારા

૨૯

સાહેબા સલુણા

નેમણ નગીના રંગ લીંના શું રીસાયા, મોહન વીસારી માયા(૨)
 ધાયા ધાયા ક્યાં નાથ જાઓ મારા નેમણ ધાયા,
 દુરજન મળીને મારી હાંસી કરેછે, શરમાઈ મરૂં છું હુંતો (૨)
 વહેલા વહેલા હાથીઓ વળાવો, મારા નેમણ વહેલા
 મોહન પધારી માંયરામાં મને પરણી પોતાની બનાવો
 નવ ભવના પ્યારને વીચારી મારા વાલમા
 વળો વળો સાહુબા મનાઓ
 નમેરા ન થાઓ આવો છેક મારા નાથજી
 ક્યા કાંધ-દીલમાં સામે

(૨૦)

અદુર મતીને વળી ઝાઝું તે શું કહીએ,
અર્થજાના અંતરની વીચારો લઈએ
જ્યાં તમે વસો ત્યાં નાથ સાથ અમે સોહીએ. નેમજી

૩૦

દીલદાર ચાર છેલા

ધનશ્યામ આમ આવો ન જાઓ ગિરનાર
ન જાઓ ગિરનાર આમ આવો હરથાર, ધનશ્યામ
પ્રેમ નેમ છોડી છેલા ન દીયો છોડી
જેખન જુવાની મારી કરો ન નીસાર, ધનશ્યામ
પ્રીત રીત ચુકી રાજુલ રોતી ચુકી,
જાઓ ન ઉરમાં પ્રગટાવી અંગાર, ધનશ્યામ
ફોંટી આમ ન થાએ, જાવો લજાએ લગ્ન સમય જાએ,
એ ખોટું કહેવાયે નેમ નમેશ ન થાએ લગાર, ધનશ્યામ

૩૧

કેતીકાળ કારીગર તણી.

નથી સાર આ સંસારમાં તું વીચાર રાજુલ નારને
મોહ મમતા મનથી મારીને પરજળ તું જગજળને નથી
જીવ પંથી બહુ હવમાં ફર્યો, ને થોતી અનંતમાં અવતર્યો
નથી તુષ્ટી તોએ હજી વર્યો, કાંઈ ધ્યાનથી અવધારને, નથી
ખીલ્યું પુષ્પ તે ખરનાર છે, ને ઉમે તે અસ્ત થનાર છે
તેમ જાણું જગથી જનાર છે, કાંઈ માટીમાં મળનાર છે, નથી
જેવું ઝાકળ બીંદુ ઝળકવું, ઝળકીને પળમાં ખરી જવું

તેવાં તન ધન જોખન સમજવું, અણર્થીતવ્યાં ઉઠનાર છે, લંધી
એવી માયા જગની જાણીને, લીધાં સંયમ મેં પ્રીત આણીને
મલવાને કેવળ નાણીને, જપુ મંત્ર મી નવકારને, નથી

૩૨

બંધ કીદલો બાપુ છે શું કામ.

અમે આજે મળીને તમામ, વીરવંદના કરીયેરે, અમે
મુત સીદ્ધારથ ત્રીસલાના જાયા નયરીક્ષત્રીકુંડ ગામ, અમે
વોરપણું જોઇ દેવતાયે દીધું, મહાવીર મહાવીર નામ, અમે
ત્રીસ વરસ મહસ્થામમ રહીને, લીયો સંજમ તેને કામ, અમે
ઓતેર વંરસનું આશુપ પામી, પામ્યા શીવવધુ ધામ, અમે
લધુ સલાની અરજ મુજીને, પ્રજુ દીયો મુખ ધામ, અમે

૩૩

શ્રી સ્થુલીભદ્ર અને કોરયાનો સંવાદ.

શ્રી સ્થુલીભદ્ર મુનોગણમાં શોરકારજો
ચોમાસુ આવ્યા કોશા આગારજો
ચીતરામજી શાલોયે જપ તપ આદરવાંજો
આદરીયાં વૃત આવ્યાછો અમ ચેરજો
મુંદરી મુંદર અંપકવરણી દહજો
અમ તુમ સરીખો મેલો આ સંસારમાંજો
સંસારે મેં જોયું સકલ સ્વરૂપજો
દરપણની હાયામાં જેવું રૂપજો
મુખનાની મુખલડી જુખ બાજે નહીજો

- નાં કહોછો તો નાટક કરશું આજળે
 ખાર વરસનો માયા છે મુનીરાજળે
 તે છોડી કેમ જાઉં હું આશા ભરીજે
 આશા ભરીયાં ચેતન કાલ અનાદીજે
 ભમ્યો ધરમને હીણ થયો પરમાદીજે
 ન જાણી મેં સુખની કરણી જોગનીજે
 જોગીતો જંગલમાં વાસો વસીયાજે
 વસ્યાને મંદીરીયે ભોજન રસીયાજે
 તુજને દીઠા એવા સંજમ સાંવતાજે
 સાંધયું સંયમ ઇચ્છારોધ વીચારીજે
 કુળમાં પુત્ર થયા નાણી ધરખારીજે
 પાણી માંહે પકળ કોરું જાણીયેજે
 જાણીયે તો સઘડી તુમારી વાતજે
 મેવા મીઠા રસવંતા બહુ જાતજે
 અમર ભુષણ નવનવલો ભાતો લાવતાંજે
 લાવતાં તો દેતી આદરમાનજે
 કાયા જાણું રંગ પતંગ સમાનજે
 ખાલીને શી કરવો એવો પ્રીતડીજે
 પ્રીતલડી કરતાં તે રંગભેર સેજજે
 રમતાં ને દેખાડતાં ઘણું હેતજે
 નીસાણી મનાવો મુજને સાંભળેજે
 સાંભળે તો મુનોવર મનકું વારેજે
 ઠાંકયો અગ્ની ઉઘાડયો પરજળેજે
 સંયમ માંહી એ છે દુષણ મોટકુંજે
 મોટકું આબકુંતું નંદતું તેકુંજે

જાતાં ન વહે કાંઈ તમારું મનકુળે
 મેં તમને ત્યાં કે.લ કરીને મોકલ્યાં
 મોકલ્યા તો મારગ માંહી મલીયાળે
 સંભુતી આચારજ્ઞ જ્ઞાને બલીયાળે
 સંયમ દીધું સમકીત તેણે શીખવ્યું
 શીખવ્યું તો કહી દેખાડો અમને
 ધરમ કરતાં પુણ્ય વડે તમને
 સમતાને ઘેર આવી વેશ્યા એમ કહે
 વંદે સુનીવર શંકાને પરીહારે
 સમકીત મુલે આવકના વૃત્ત બાર
 પ્રાણાતીપાતાદીક સ્થુલથી ઉચરે
 ઉચરેતો વાત્યું છે ચામાસુ
 આણા લેઈને આવ્યા ગુરૂની પાસે
 શ્રુતનાણી કહેવાણા ચૈદે પુરવી
 પુરવી થઈને તાર્યા પ્રાણી થાકે
 ઉજવલ ધ્યાને તેહ ગયા દેવલોકને
 રૂપમ કહે નીત્ય કરીયે તેહને વંદના

૩૪

રાજીલના બાર માસ.

ગાડી આવી ગુજરાત અગનકેરી ગાડીરે આવી.

રાણી રાજીલના ભરથાર જાદવરાય પાછા વળેને
 આવણ રાજીલ સજ થઈ, દર્પણ ન્યાળે અંગ
 તતક્ષણ તે ધરણી દળી, હસ્યો સ્યામ ભુજંગ, જાદવરાય

બાઈરવે ભરપુરમાં, ખલકે હીંડાળા ખાઠ
 પુરપને પંખે પદમણી, ભુંવે વાલાની વાટ, જાદવરાય
 આસોયે આશા હતી, મળવાની મનમાં
 નયણે કાજળ સારીયાં, ઉલટ અંગ ન માંય, જાદવરાય
 કારંતક આઘ્યો કંથળ, હજુ મળવાની આશ
 સાયદા પર વધતા ગયા, દીવસ ગણતારે માસ, જાદવરાય
 ભાગસર મહીને નેમળ, આવે આંસુ ધાર
 આશા ઉમેદે અવતર્યા, એમ અખળા અવતાર, જાદવરાય
 પોયે પહેલા પુરમાં, હૈયું ન રહે હાથ
 આઠ ભવની પ્રીતડી, છોડી નગુણારે નાથ જાદવરાય
 માહ મહીને મન માહરું, આકુલ બ્યાકુલ થાય
 રાગુલ વીજોગજ નેમની, હવે કાંઈ ન સુજે ઉપાય, જાદવરાય
 ફાગજ આઘ્યો હે સખા, કુલ્યાં કેસુડાં વંન
 અમો અખળાને એ ધટયું, અરણું મુંઝાઈ મન, જાદવરાય
 ચેતર માસનો ચાંદલો, પેહુલે પ્રાતઃકાળ
 જોશીડા જોશ સંભાળજે, આશુ' આળપ'પાળ, જાદવરાય
 વૈશાખ આઘ્યો હે સખી, વહી ગયા નવ માસ
 હજુ સંદેશો ન આવીયો, કટકા કાગળની શી વાટ, જાદવરાય
 જોઈ લગી જોઈ વાટડી, હવે વહાલાનો શો વાંક
 મુખ દુઃખ સરજ્યું દેહને, મારો વીધાતાયે ટાંક, જાદવરાય
 અપાટોરે મન ઉલટયો, માતા વરસેરે મેહ
 વીજલડી ચમકા કરે, બહાલે દીધો છે છેહ, જાદવરાય
 ખારે માસતો વહી ગયા, તેરમાની શી પેર
 જખજખન જડનાથળ, કોણે દીધો છે હેર, જાદવરાય

(૨૫)

વરસ પછવાડે વાછડું, મુકયો તેરમો માસ
રખે વળી ચૌદમો કરે, હવે તારા શું વીધાસ, જાદવરાય
સરવ માસ પુરા થયા, પ્રેમે સાંકળચંદ ગાય
સાંભળતા મુઘ ભાવથી, સદા સુખીયો તે થાય, જાદવરાય

૩૫

ઓ અલબેલા આવો આવો

ઓ જનરાયા આવો આવો મન મંદીર મહારાજ
શાંત મુ મુરતીની મુરતીને નીરખીને હરખું હૈયામાં આજ, ઓ
આપના નામનો જાપ જપું ચીર પાપ ખપી ભવ તાપ નીવારું,
છાપ ધરું મન વ્યાપી રહો તન આનંદથી અરજ ઉચારું,
ધારક વીધ વીનાયક લાયક દાયક ભવજલ પાર ઉતારું,
હે ઉપગારી અરજ સ્વીકારો પ્રભુ મમકૃતી સુધાર,
સાંકળચંદ સભા લઘુ જૈનો ભવ સાગરથી તાર,
જીવ દયા પ્રતી પાળ, ઓ જનરાયા આવો આવો

૩૬

ચોકને આંગણે ચાંદનીરે ખીલી રૂપેરી રંગ

ચોકને આંગણે વાદળીરે, સોહે સ્યામ સુરંગ
રંગરે જોખન જાય રંગ રાગમાં
પીયુ આવ્યો મુજ બેન, બેનરે વાતો કરું સંસારની
સાખી.

ગુરૂ આજ્ઞા લેઈ આવીયા, સ્થુલીભદ્ર મુનીરાજ,
વેશ્યા કહે આવો પીયુ, સફલ થયો દીન આજ.

(૨૬)

ત્રણ ડગલાં ઉભી રહેને તું આધી, જેમ મરણ તેમ કરજેજીરે,
વૈરાગ્યે ભીનો થઈને હું આવીશ, ફસવાનો નહીં હવે વારંવારજીરે,
સંયમ વહાલો મીઠો મોરેમન, અમને અમૃતખાણ
વહાલા છે ભાવ પ્રાણ,

સાખી.

નાટક કરી લલચાવતી, ફેંકતી કામણ ખાણ,
હાવ ભાવ હૈયા થકી, ફરી ફરી વાલે વાણ.
હરખે કહું છું તમે મને વહાલા, જીઠડા ચાળા શીઠ કરોછોજીરે,
પીચુ તમારું મનડું માને ત્યાં જાઓછો સુખ છાંડી દુખીયા ક્યાં
થાઓછોજીરે,
પીચુ તમારું મનડું માને ત્યાં જાઓછો

સાખી.

સ્થુલીભદ્ર કહે કામીની, આ સંસાર અસાર
ધુમાડાના ખાચકા, ભરતા થાય ખુવાર,
વૈશ્યાને વૈરાગ્ય જાગ્યો, વૃતરે કરું હું તો બાધા કરું
મારા સ્વામી સ્થુલીભદ્ર ગુરુ હો રાજ, વૈશ્યાને વૈરાગ્ય જાગ્યો,
સીંદ્રી સદા સુખ પામવાને, બાર વૃત જઈ આરાધીયાંજી,
જીતરે કરું હું તો બાધા કરું, ચોકને

૩૭

વીમળાચલ વાસી મારા વહાલા સેવકને વીસારેનહી...વીસારો
જલવીના મીન દુઃખ અતી પામે જીવંત આપ જાણોસહી...જાણો
દુખ હરનારા ભવી જન પ્યારા, શરણે છું માહારાજ
ચાર ચોર મુજ કેડે પડીયા, પુણ્ય રતનને કા...જ, સેવકને

(૨૭)

પાપી ચંડાલો પકડી મુજ માલ હરી લેનાર
 છનછ જો મુજ વહારે આવો, તો 'છુ' ઉગરના...ર, સેવકને
 જન્મ મરણના દુઃખ બહુ વેઠ્યાં, પણ નવ આવ્યો પાર,
 તે દુઃખને દુર કરવા કારણ, આવ્યો તુમ દરબા...ર, સેવકને
 અરજ ઉર ધરી નેહ નજર કરી સેવકની કરો સાર
 કૃપા તણા હે સીંધુ તમ વીણુ, કેણુ ઉતારે પા...ર, સેવકને
 ભવદુખ ભંજન ભગવત કરો મુજ કંઠુ કરમનો નારા
 પંદપંકજ ચહે પ્રાણ મધુકર પુરો મનની આ...ર, સેવકને

૩૮

કયાં ખસીયા રસીયા મન વસીયા.

મન વસીયા રસીયા રંઝીલા, જદુ ના...થણ
 રથ વાળો નેમ નગીનારે, તમે જા...તાના
 ભવ આઠની પ્રીત વીસારીરે, બદલા...તાના
 પસુંડાપર કંરૂણા ધારીરે, રીસા...તાના
 પ્રીતમજી પાછા વળજ્યોરે, ઠગ થા...તાના
 સતી રાજીલ અતી કરગરતાંરે, પ્રભુ રે...તાના
 ગીરનારે સંજમ લેતાંરે, સુખ શા...તાના
 સુણી રાજીલ ઝટપટ જાવેરે, મડી રે...તાના
 દંપતી અક્ષય સુખ પાવેરે, ફરી આ...તાના
 લધુ જૈન સભા ગુણ ગાવેરે, જગ ત્રા...તાના

૪૯

જીવને ઉપદેશ.

ચેત તો ચેતાવું તનેરે હો પામર પ્રાણી
 સજી ધરબાર સાડું, મીયાં કહે તે માડું માડું,

તેમાં નથી કાંઈ તારૂંરે, હો પામર પ્રાણી
 તારે હાથે વવરાશે, તેટલુંજ તારૂં થાશે,
 બાકીનું બીજાને જશેરે, હો પામર પ્રાણી
 માંખીઓએ મધ કીધું, ન ખાધું ન દાન દીધું,
 લુંટનારે લુંટી લીધુરે, હો પામર પ્રાણી
 ખંખેરીને હાથ ખાલી, ચીતાતો જવું છે ચાલી,
 કરે માથાકુટ ખાલીરે, હો પામર પ્રાણી
 દેવેતો રતન દીધી, તેંતો ના કીંમત કીધી,
 મણી સાટે મેસ લીધીરે, હો પામર પ્રાણી
 ખોલામાંથી ધન ખોયું, ધુલથી કપાલ ધોયું,
 જાણપણું તારૂં જોયુરે, હો પામર પ્રાણી
 શાહુકારીમાં સવાયો, લખોપતીમાં લખાયો,
 કહે સાચું શું કમાયોરે, હો પામર પ્રાણી
 આવે તારી સાથે ઝવેા, માલ તું કમાયો કેવો
 અવેજ તપાસ તેવોરે, હો પામર પ્રાણી
 હજી હાથમાં છે બાજી, કર તું પ્રભુને રાજી,
 મૂઠી તારી થશે તાજીરે, હો પામર પ્રાણી
 હાથમાંથી બાજી જશે, પછીથી પસ્તાવો થાશે,
 કશું ના કરી શકાશેરે, હો પામર પ્રાણી
 નીસર્ખો શરીરમાંથી, પછી તું માલીક નથી,
 ફલપતે કીધું કચીરે, હો પામર પ્રાણી

(૨૯)

૪૦

રાણી વીકટોરીયાનો ખાગ.

જનરાજને દરબાર ઓછવ બન્યો છે શ્રીકાર
સૌ જીવોને આનંદકારી છે,
નવપક્ષીયાળ પાસ તારી મુર્તિથી ઉદ્ધાસ
ભરી જનોને તું ઉપગારી છે,
આંગી બની છે ગુલજર એની શોભા અપરંપાર
દીલ બાગની એ મુંદર ક્યારી છે,
શીર મુગટ શોભે સાર કાને કુંડળ બે શ્રીકાર
પ્રભુ ક્ષમા ભંડારી કૃપા કારી છે,
ગુણ અનંતા અનંત પરમાનંદ જ્ઞાનવંત
એવા શ્રી ભગવંત સુખકારી છે,
એને કરો નમસ્કાર પાય પડો બારંબાર
એ મુક્તી તણા દાતારી છે,
હું રજીયો સંસાર મરણ કીધાં અપરંપાર
તારું શરણ સદા સુખકારી છે,
દયા કરો દીનાનાથ ઝાલો શેવકનો હાથ
સીંદ્રી સુખ સદાનંદકારી છે;

૪૧

શું નટવર વસંત થૈ થૈ નાચી રહ્યો

ભવી જનવર જીવન થૈ થૈ નાચી રહ્યો
નાચી રહ્યો નટ જાચી રહ્યો,

ભવી

(૩૦)

સાખી

જ્ઞાનામૃતની લહેરમાં, નાચે થૈ થૈકાર
આતમરામ રમે સદા, ક્ષાયક ભાવે સાર
ક્ષમાદીગુણ કેરી પહેરીછે પાવડી, ક્ષપક શ્રેણી ચઢી ચીત ઠયો; ભવી
સાખી

પંચ સમીતી પંચ શબ્દની, ધુધરી બાંધી સાર
છતન છતન રણકારીને, નૃત કરે શ્રીકાર
બીધ વીધ જ્ઞાન તરંગ, ધુધરા ધમકેરે
પ્રભુના ગુણનો નહીં પાર, મુજ મન ચમકેરે
સાખી

નવ પદ્મવ પ્રભુ પાર્શ્વની, મુરતી મોહનગાર
શાંત સુવારસ છે છબી, સીદ્ધી ને સુખકાર
લહેર મંગળ પુરમાં ધાયેછે હાલમાં, જય જય જય જયકાર થયો
નાચી રહ્યો નર જાચી રહ્યો, ભવી

૪૨

મંગળકારી મુરતી તારી સંખેશ્વરજી મુખકારી
હીડ નીવારી કૃષ્ણ મોરારી, વારી જરાતે ઉપગારી
જઈ બલીહારી અધમ ઉદ્ધારી ભવનીસ્તારી હ્યો તારી
જય જય જનવર ભવભય દુરકર
નરવર મુરવર પ્રભુમે દીલભર;
અધહર મુખકર અભીનવ દીનકર
અમર નીકર પ્રભુ પદ રજ શીર ધર;
થર થર કરમ કટક ભટ ઝટપટ
કરૂણાળુ કરૂણા કર જનવર;

મંગળકારી

નાચત સુર વૃંદ ઝંદ મંગળ ગુણગારી;
 કુમાર કુમર કર સંકેત, આઠ સત મીલ ભમરી દેત,
 ચંદ્ર તાર રણ રણાટ, ધુધર પગ ધારી, નાચત
 વાજાંત્ર જીહાં મૃદંગ તાલ, ધપમપ ધુધુમકીધમાત
 ચંગ રંગ દેતા દ્રંગ, ત્રાહુ ત્રાહુ તીકતારી, નાચત
 તાતા થૈ થૈ તાન લેત, સુરજ રાજ રંગ દેત
 તાન માન ગાન ધ્યાન, કીટ નટ ધુની ધારી, નાચત
 તુ જીહાં શી શીરચંદ, મુનીજન સખ તાર વૃંદ
 મંગલ આનંદ કંદ, જય જય શીવચારી, નાચત
 રાવણ અષ્ટાપદ શૃંગ, નાચ્યો સખ તારવૃંદ
 આંધ્યો જીત પદ ઉત્તંગ, આતમ હીતકારી, નાચત

સંભવ જીતરાજ તું મેરા, નીવારો મુજ ભવ ફેરા
 સદા મુખ આપો શીવકેરા, મીટી જય કર્મકા ખેરા, સંભવ
 પ્રભુ પુન્ય પ્રભાવથી પાથો, શરણ તોરે હું નજીક આથો,
 દરીશન દેખ મુખ પાથો, હરખે પ્રભુ તુજ ગુણ ગાયો; સંભવ
 મુરતી તોરી લાગે છે પ્યારી, સુરત તોરી જાઉં હું વારી
 અજબ છબી છેક છે ન્યારી, ત્રીજા પ્રભુ સંત ઉપગારી; સંભવ
 કુમત મત જીતું નહીં તેરા, સુમત સંગમે સદાવેરા,
 સાર્થવાહ છે મુગતી કેરા, મીલાદો મોક્ષકા દેરા; સંભવ
 જીહાં ગુણ ગાવા મુજ હેવા, અજરામર મુધ પદ લેવા,
 વીનતી મુણી આપ જો દેવા, સીદ્ધીને તુજ ચરણ શેવા; સંભવ

૪૫

હું મસ્તાન પ્રેમની મને કોઈ ન છેડોરે

બળુંજીં વીરહે આગમાં, સખી કોઈ બુઝાવોરે
 કોઈ બુઝાવોરે, પીયાને મનાવીલાવોરે, રેહાં, રેહાં, બળુંજીં
 હૈયા હાર વીણ હેરાનજીં, મારી ખીડ મટાવોરે,
 જુલી હું સાન જાન જીં, ગીરીપંથ બતાવોરે,
 તાલાવેલી તનમને, લાગી છે દીન રેન,
 નેમ પીયા વીણ મુજને, ચીત્ત પડે નહીં ચેન,
 ઘેરાઈ જીં પ્રેમ ઘેનમાં, મારૂં ઘેન શમાવોરે, બળુંજીં

૪૬

પાપમાં તે પાપો નાંખ્યો ધર્મમાં તું નથી ધાયો
 હાહલો થઈને તું કહ્યોરે હે સંસારમાં, સગું તારૂં કોણ સાચુરે,
 મનગમતામાં માલ્યો, ચોરના મારગ ચાલ્યો
 આ પાપીયાનો સંગ કીધોરે, આ સંસારમાં, સગુ ૧
 કુડાં કુડાં હેત કીધાં, તેતો સાચાં માની લીધાં
 અંતકાળે દુખ દીધારે આ સંસારમાં સગુ ૨
 વીધાસે વાહાલા કીધા, ઝેરનાં તે પ્યાલા પીધા
 આ પ્રભુને વીસારી મેલ્યારે, આ સંસારમાં, સગુ ૩
 નીજ નજરે નથી થયો, પર સ્ત્રીનો સંગ કીધો
 નીશ્યે દુરગતી ગયોરે, આ સંસારમાં, સગુ ૪
 મુખ બોલ્યો મીઠી વાણી, ધન કીધું ધુળધાણી,
 આ જીતી બાજી ગયો હારીરે, આ સંસારમાં, સગુ ૫
 ધરને ધંધો ધરી લીધો, કામનીયે વશ કીધો,
 સત્ય કહે મુને દગો દીધોરે, આ સંસારમાં, સગુ ૬

પાતળીયા પરીશ્રમ દ્યો શાને પોઠોને મારા સમ

ચાલો સખી છન દરીશન જઘએ, આજ ભાવે શુભ રીતથી (૨)
ઉમંગ રંગથી આનંદ વ્યાપ્યો, ચાલો સખી બહુ પ્રીતથી. (૨)
એ આનંદ અંગે, ન માય ઉમંગે, આ આજ પ્રસંગે
આ.....શાણી સતી, ભાગ્યવતી, ચાલો સખી ૧.

(ચાલ સખી વખત જાય છે)

(બેન છન દરીશનથી પાપ નાશ થાય છે) ?

છન દરીશન વીણ જનમ્યો, જગમાં વૃથા ભાર વૃથા ભારછે
મોહન મુરતી, શુ' કંઈ કીરતી, શુણ હું રમરતી
આ.....શાણી સતી, ભાગ્યવતી ચાલો સખી ૨

(હા બેન, પછી ગુરૂવંદન જઘએ)? (હા ચાલો)

છન પુજનથી દુઃખ દુર જાયે, સુખ આવે સહુરીતથી સહુરીતથી
નાથ નીરંજન, ભવ ભવ ભંજન, છો અરો ગંજન,
આ.....શાણી સતી, ભાગ્યવતી ચાલો સખી ૩

ઉગ્યો સખી શ્રદ્ધીનો શ્રંગાર આજ

ચાલો સખી સીદ્ધાચલ દરીશન કાજ, જોવા જોવા આદીજીવંદને,
એને ભેટતે ભવદુઃખ જાય, જાય, સેવો સેવો નાલીના નંદને
સાખી-મારૂં દેવાનો નંદનો મુખ પુનમનો ચંદ

દેખી તન મન ઉલસે, ટાળે ભવ ભવ કંદ,
તારણ તરણ એ તીર્થ કહેવાય, ભેટ ભવદુઃખ ટળેરે,
મુરનર ગુણ ગણ જેના ગાય, સેવે શીવ મુખ મળેરે,

ધરોને ભાવે જો એ ગીરીનુંજ ધ્યાન,
 તો પામે સદા અચલ સુખ નીધાન, તારણ.
 સાખી-સીદ્ધાચળ સીદ્ધીવર્યા, આગળ જીવ અનંત
 હજી ધણા એ સીધરો, એમ ભાષે ભગવંત,
 સુખે સેવો સદા એ ગીરીરાજ, થાયે વંછીત પુરણ કાજ,
 જેના પુરવ પુણ્ય ફળ્યાંજ, તો પામે અવીચળ રાજ,
 સાખી-લઘુ સભા શ્રી જૈનની, હરખે તુજ ગુણ ગાય,
 જૈન મીત્રમંડળ તણા, સરવ પાપ પલાય,
 ચાલો સખી સીદ્ધાચળ

૪૯

રૂઢી રઢીયાળી રાત.

પ્રભુ પારસનાથ (૨) આ અરજ અમારી ઉર ધારજો
 તું છે શીવપુર સાથ (૨) મેહોર કરી ભવપાર ઉતારજો,
 તારો તારો સેવક જાણી, અરે દયા દાસ ઉપર આણી
 આ અરજ ઉર ધારજો, પ્રભુ પારસનાથ
 સાખી-વામા નંદન જગ ધણી, નાથ નીરંજન દેવ
 સુખદાતા દુઃખહર પ્રભુ, ચાહું તમારી સેવ,
 નાથ નિરંજન ભવ ભય હારી, અજર અમરપદ દે સુખકારી
 સાખી-અશ્વમેધ કુળ ચાંદલો, જીવવર તું જગનાથ
 ભવસાગરમાં ડુબતા, તાર મહીને હાથ,
 સુર ગુણ ગાવેરે, સ્વામીજી તારા સુર ગુણ ગાવેરે
 નાટક કરી તુજ આગળ સ્વામી ભાવના ભાવેરે

(૩૫)

દુર નીવારોરે, પાપ અમારાં દુર નીવારોરે
તુજ સેવાથી સ્વામી સારી, શીવ વધુ પાવોરે
સાખી-દાયક નાયક દેવતું, કદપવૃક્ષ સમાન

મનવંછીત સુખ આપ તું, ધરીયે તારું ધ્યાન,
રટું હું દીનરાત (૨) કષ્ટ કાપીને શીવ સુખ આપજો
હું કૃપાળુ દયાલ (૨) જૈન મંડળને ઉદ્ધારજો,
પ્રભુ પારસનાથ.

ધૃ

કોઈ પ્રેમી દેવાંશી એ રાગ.

સેવા ભવી મહાવીરને પ્યારા તરવા આ સંસાર,
પુણ્ય પ્રેમથી દેદાર, જનમ્યાનો સાર, નહીં તો વૃથા અવતાર;
જગ જળમાં ગુંથાઈને જનરાજને તેં નવ ભજ્યા;
સંસાર રણમાં જીજતાં, બખ્તર ન ભક્તિના સજ્યાં.
ખાનપાન ગુણગાન કરતાં, લેશ આવી નહીં ભજ્યા;
આકસેવી મુરખા કદપસમા પ્રભુ તેં તજ્યા.

ભાવથી ભણ, પાપ તાપ તણ, રૂડી શીવ વધુ નારને વરવા.
બ્રાંતી તણ, શાન્તિ શાન્તિ સણ, રહો સદન સુખે સદાનરવા;
ત્રિશલાનંદન કર્મનીકંદન, ભવભય ભંજન નાથ નિરંજન.
જયકારી જનરાજ, છો પ્રભુ સુખના સાગર;

સુખ સાગર પ્રભુ એકતું, જયકારી જનરાજ;
જગ નાયક જન દેવતું, ભવજળ તરવા ઝાઝ.

તુને તણ દેવ બીજો પુજવાને જાય, ગમાર બહુવાર જનએ પસ્તાય
કદપ તણ મુખે જન આક લેવા જાય,
જૈન મંડળ સેવા પ્રભુ તારીજ મહાય. સેવા ભવિ.

ધન ભાગ્ય પધાર્યા ભમરા.

રાજીલ-સુણો નેમ પ્રભુજી મારા, કેમ થાઓ મુજથી ન્યારા
 વહે આંખે આંસુની ધારારે, પ્યારા ન જાઓ ગીરનાર;
 નેમ—મેં જોયું બહું બહું જોઇ, નહી કોઇનું કોઇ કોઇ,
 તું સીદ રહી છે મોહીરે, જાણો અથીર સંસાર;
 રાજીલ-પસુડાં પર કડણા કીધી, હેહજ બહુ અમને દીધી,
 અરજી ઉરમાં નવ લીધીરે, પ્યારા ન જાઓ ગીરનાર;
 નેમ—સુણ માત તાતને ભગ્ની, પીયુ ભ્રાતથી લાગી જે ભગ્ની,
 ખડું જાણુ તેને અગ્નીરે, જાણો અથીર સંસાર;
 રાજીલ-પીયુ હું પણ સાથે આવું, પાળી સંજમ મુખી થાવું,
 મુકો હાથ શીરે કૃપાળુરે, પ્યારા લઉં સંજમ ભાર;
 નેમ—હા સુખેથી સાથે આવો, લઇ સંજમ મુખીયાં આવો,
 જૈન મંડળ શીવપુર જાવોરે, એમાં કરો નહો વાર;

છોડોરે કુંવર મારા હાથને

તારોરે પ્રભુજી નીજ દાસને અમે જપીયે તારું નામ,
 આશ ઘણી મન માંહરેરે, કાપો કષ્ટ કૃપાળ,
 સંસારને ઝેર જાણીયેરે, કુડ કપટજળ, તારોરે.
 સુખકર સાહીબ તું મળ્યોરે, સેવું ત્રેમે તારો પાસ;
 જગનાથ સેવા તાહરી, મારે જૈન મંડળ સદાય, તારોરે

૫૩

બોલો મારા પ્રેમી પોપટજી

પાસ પ્રભુ પ્યારા દર્શન નિત તારા, દુખના ભારા દુર કરનારા;
 પાપ પડું તારા સહુણાજી સારા, સુખ કરનારા, રહો નહીં ન્યારા.
 પહેલાં પ્રભુજી તારી પુજા રચાવું, નૃત્ય કરી નિત્ય ભાવના ભાવું
 જોઈ દુઃખીયારા દાસ નીત તારા, દુઃખના ભારા દુર કરનારા. પાસ,
 વામાનંદન વંદન જગને, કાપો અમારા દુષ્ટ કરમને,
 જૈન મંડળ જયકારા સારા, દુઃખના ભારા દુર કરનારા. પાસ,

૫૪

નથી જગતમાં સાથ સંબંધી.

જગતનિયંતા નાથ, ભજીલે જગત નિયંતા નાથ.
 તું મેળવ શીવપુર સાથ, ચેતના મેળવ શિવપુર સાથ.
 આશા સાગરનાં તરંગેમચ્છ જીવ તણાયો જાણ;
 આશાની અધારી પિછાડી, હરે પ્રાણીનો પ્રાણ.
 જીવતર સ્વપ્નમય જાણી, સમજો ધરમ સુખ ખાણી;
 જીવ જવું મુકીને દમામ, પ્રપંચી સનેહી દીસે તમામ.
 સાખી અંતર જીવ વિચારીને, શુભ કરણી કરે હાલ;
 જૈન મંડળ સેવે સદા, પ્રેમથી મંગળમાળ.
 જીવ જવું મુકીને દમામ, પ્રપંચી સનેહી દીસે તમામ,

૫૫

સુંદર શામળીયા એ રાગ.

રૂપલ દેવ દયાલ, દર્શન જોઈ તમારું,
 આનંદ ઉર નવ માંય, હરખજું ચિતડું મારું,

પ્રભુની કંથન સમ કાયા, નાભીરાયાના પુત્ર કહેવાયા;
 માતા મારૂ દેવી તણા જાયા, વૃષભ લાંછન અતિ સોહાયા,
 મેહેર કરે હે કૃપાળુ, ૩૫૯૦
 સુખકુ સુનમ ચંદ્ર નિહાળું; પપી સમ પ્રભુનું તેજ રૂપાળું;
 લાગે જોતાં સૌને અતિશય ખ્યારું, જૈન સભા લધુને હિતકારું;
 સેવકને સુખકારું, ૩૫૯૧ દેવદયાલ૦

૫૬

માન માયાના કરનારારે એ રાગ.

પાસ પ્યારા અરજ ઉરધારેરે, દિન દાસના દુઃખ નિવારે;
 જગ નાયક સુખ કરનારેરે, લવસાગર પાર ઉતારે.
 લવભય ભંજન નાથ નિરંજન કર્મ અરીને વિદારે;
 કૃપા સિંધુ કરી કૃપા અમોપર, બ્રાહ્મ બ્રહ્મીને ઉદ્ધારેરે.-દીન.
 પાપ નિકંદન જગદાવંદન, સુખકર સાહીબા ચારે;
 તાપ ત્રિવિધના ટાળી અમારાં, આપોને શિવસુખ સારેરે-દીન.
 આનંદ આનંદ થાય અમોને, દર્શન કરે નિત્ય તારે;
 જૈન મંડળ ચરણે નમી કહે છે, દુર્ગતિથી ઉદ્ધારેરે.-દીન૦

૫૭

આ શું બોલોરે આ શું બોલોરે પીતાળ

પ્રેમે આયો પ્રેમે આયો પ્રેમે આયોરે,
 મારૂ આયુષ્ય એળે જાય (૨) પ્રભુજી પ્રેમે આયોરે
 ધર્મ જ્ઞાનમાં ધ્યાન ન આપ્યું હવે પસ્તાવો થાય,
 કેસર ચંદન પુલ્ક અરગળ થકી કરું પુજાય, પ્રભુજી

(૩૯)

સ્તુતી સ્તવન આરતી કરું હું નાચું ચે ચે કાર,
ખાંદ્રી ગ્રહી ચીંતામણ સ્વામી ઉતારો ભવપાર, પ્રભુ
સંસાર સાગર માંહી હુકાવ્યું છંદગી કેરું ઝાઝ,
પાર્થ પ્રભુ પાર ઉતારો રહે જેથી મારી લાજ, પ્રભુ

૫૮

દેખ્યા ભાઈ દુઃખના દહાડા. એ રાગ.

વિમળજન વિમળ દાતા હો વિમળજન વિમળ દાતા;
વિમળ વિમળ મતિ અમોને આપજો.
સકળ જીવના સુખ દાતા હો સકળ જીવના સુખદાતા,
મહેર કરીને ભવ દુઃખ મારા કાપજો.

સાખી.

જંજળમાં ગુંથાઈને જનરાજને મેં નવ ભજ્યા.
સંસાર રણમાં હુંઝવા બકતર ન ભક્તિ ના સજ્યા;
કેડી કમાયો પણ નહીં કુરસદ તો પળની મળી,
યમદુન યમદ્વારે લઈને નાંખશે ઉભો દળી, વિમળ.

૫૯

પારણું.

હુલાવે મોઢ વીર કુંવર પારણે,
વીર કુંવર પારણે, વીર કુંવર પારણે હુલાવે.
રત્ન જડીત સોનેકા પારણા, દોરી જરીકી જાલને—હુલાવે.
મણી મોતી અનકે હુમકે નીકે, ધુધરી ધમક કારણે—હુલાવે.
રત્ન દામશ્રી ધામગંડકપર, કરે પ્રભુ જ્યાલને;—હુલાવે.

ચેતી મોર શુક સારસ મુંદર, હરખે કુંવર પારણે.—શુલાવે.
 છપન દીક કુંવરી હુલસાવે, બળયે બળવે તાલને;—શુલાવે.
 ત્રોશલા માતા આનંદીત હોવે, નીરખે નીરખે બાલને.—શુલાવે
 હંસ કહે પ્રભુ પારણે પોદયા, જણે જગત ચાલને.—શુલાવે.

૬૦

ચેતીજ ચેતીજ હવડા ચેતીજ ચેતી,
 એ...સમય પણ આવશે, જમડા ઝાલશે, રંજડશે, રીખાવશે;
 મસ મારીને મનાવશે, મસ મારીને મનાવશે.
 જે વખતે તું પુણ્ય પાપનો હિસાબ જઈ ત્યાં ત્યાં ચુકાવે;
 તે વખતે કોઈ તારૂં થઈને, માર મહીથી નહીં ચુકાવે.
 તેથી ઝટપટ ચેતીને હવડા, ધર્મ ધાર મુખ આવશે.
 ચેતીજ ચેતીજ હવડા ચેતીજ ચેતી.

૬૧

હવને ઉપદેશ.

જાય છે જગત ચાલ્યું રે હો હવ જોને
 જોને તું પાટણ જેવાં, સાર હતાં શહેર કેવાં
 આજતો ઉજડ એવાં રે હો હવ જોને
 વલી સીંદ્રપુર વાલો, રૂડા જોને રૂદ્રમાળો
 રહ્યા નહીં તે રૂપાળો રે હો હવ જોને
 રૂડા રૂડા રાણી જાયા, મેળવી અથાગ માયા
 કાળે તેણી પડી કાચારે હો હવ જોને
 છત્રે જેની છાયા થાતી, રૂડી જેની હુતી રતી
 કયાં ગયા કરોડ પતીરે હો હવ જોને

કોઇ તો કહેવાતા કેવા, આલના, આધાર જેવા
 ઉડી ગયા એવા એવારે હો. છવ જોને
 જરી જો આજરી થાતાં, હાજર હકીમે હતાં
 તેના તો ના લાગ્યા પતારે હો. છવ જોને
 જીવાનીમાં જતા જોઈ, રાખી શક્યા નહી કોઈ
 રહ્યાં સર્વે સગા રોધરે હો. છવ જોને.
 મુઝા જન જેની સાથે, હેતથી પોતાના હાથે
 મરણ ન મર્યું માથેરે હો. છવ જોને
 હાજર હજુર હતા, ખમા ખમા ખમા કહેતા
 વીર્યમાંથી ગયાં વહેતારે હો. છવ જોને
 જશ લીધો શત્રુ છતી, નવીન ચલાવી નીતી
 વેળા તેની ગઈ વીતીરે હો. છવ જોને
 નેક નામદાર નામે, ઈર્ષા જઈ રમશાન ઠામે
 દીઠા દલપત રામેરે હો. છવ જોને

૬૨

રાજુલ બેઠાં છે સખીયો બીચરે, જોરાવર કંતા
 હારે મારે બહુ ગુણવંતા, આવી મળ્યારે નેમજી સાહુબો
 તમે આવી જીઓ પીયુના રૂપરે, મારી લાલ સૈયરો
 હારે મારી લાલ સૈયરો, આજ ફરકે જમણી આંખડી
 વુતો બોલંતી બોલના બોલરે મારી રાજુલ રાણી
 હરખ ગુણની ખાણી તોરણ આઘ્યારે નેમજી ઉતાવળા
 એટલે સાંભળ્યો પશુનો પોકારરે, દયા ગુણ આણી
 હારે નાટક ચીતરાણી રથ વાળારે નેમજી તણા
 હુતો નવ લવ કેરી છું નારરે પ્રણુ પ્રાણુ આધારી

હાંરે એક કરમની ખેડી વીનતી સાંભળોરે સાહેબ માહરી
 જુઓ તમારે હાથીની ઉછાંછરે મારા નેમ નગીના
 હાંરે મારે બહુ ગુણવંતા હાથીઓ આપુરે મારા બાપના
 નથી હમારે હાથીના ઉછાંછરે મારી રાજુલ રાણી
 હરખ ગુણની ખાણી સોલસે લાખાનો હાથી છે ખરે
 જુઓ તમારે દ્રવ્યની ઉછાંછરે મારા નેમ નગીના
 હાંરે મારે બહુ ગુણવંતા દ્રવ્ય આપુરે મારા બાપનો
 નથી હમારે દ્રવ્યની ઉછાંછરે મારા રાજુલ રાણી
 હરખ ગુણની ખાણી દ્રવ્ય ખજાના મારે છે ખરે
 જુઓ તમારે મેડીની ઉછાંછરે મારા નેમ નગીના
 હાંરે મારે બહુ ગુણવંતા, મેડીઓ આપુરે ઉગરસેનની,
 નથી હમારે મેડોના ઉછાંછરે મારી રાજુલ રાણી.
 હરખ ગુણની ખાણી, મુગતિની મેડીઓ મારે છે ખરી;
 જુઓ તમારે નારીના ઉછાંછરે, મારા નેમ નગીના;
 હાંરે મારે બહુ ગુણવંતા, નારી તણારે સુખ ભોગવો.
 નથી હમારે નારીના ઉછાંછરે, મારા રાજુલ રાણી.
 હરખ ગુણની ખાણી, મુગતિમાં નારીએ છે મારે ખરી;
 તમે ઓઠો છો દક્ષિણીની ચીરરે, ઉપ સમકિત ચુંદડી.
 એવા મેરૂ ગુરૂધીરરે, સુખ દર્શન જ્ઞાની,
 હાંરે એક કરમની ખેડી. નેમજી પોત્યારે મુગતિ તણા.

૧૩

સંસાર ઝેરનો પ્યાલો સમજીને.

સંસારે સર્વ આ નાટક સમજતું, સ્મરણનજનું કરી લે
 ભાઈ કરી લે, આહાહા કરી લે.

વેદના ગર્ભની વેડી અતિશે, મમત્વ સર્વ તું મુકી દે,
ભાષ મુકી દે, આહાહા મુકી દે,
સાખી.

માતા તણા ઉદર માંહી, મસ્તકે ઉંધે રહો,
બાળ કીડાના ચોગથી, સંસાર સાગરે ભમ્યો.
હાસ્ય વિનોદ કીધાં ધણાં, રંગે રમણી રાચી રહો;
યૌવન વયે આવ્યો તદા જનજી તણું નામ જુલ્યો.
કાયા તારી આ જુકી, સમજતું નાશ થનાર;
માયા તુજી રાખેથી કદી, નહીં અરથ સરનાર.
પુણ્યને પાપ બે શિવાય, સધળું અહિં રહેનાર;
લકુ સહા કહે સંસારમાં નથી લગાર સાર.
સંસાર સર્વ આ નાટક સમજતું

૬૪

અલબેલા લટકાળા.

સુખકારા શ્રેયકારા, વહાલા શાંતી જીવંદ મારે મન વશીયા,
દુઃખહારા જયકારા, શોભે સિંહાસને પ્રભુમારા દીલ ઠસીયા,
શીરે પ્રભુ હું તારી આજ્ઞા ધરાવું, માણેકને માતીડ વધાવું
મુરતી તારી જોધ અતી હરખાડે, તુજ ગુણ હરખે હું ગાઉં,
મુક્તીવરવાને ભાવના ભાવું, ભાવે નિવેદની થાળ ધરાવું,
તાપો ત્રિવીધ મુજ કાપો પ્રભુજી, સમકીત સુખડી આપો પ્રભુજી
પાપ અમાપ મારાં પ્રભુજી કાપજો,
પામર સેવકના શીરે હાથ આપજો.
કષ્ટ નિવારી પ્રભુજી સંતાપજો;
જૈન મંડળને શીવ વધુ આપજો.

સુખકારા,

નથી પ્રેમ નીપજતો.

છનરાજને ભજે પ્રેમથી ભવી પ્રાણી,
 ભર દુઃખ ઉપસમે જેહથી તમે જાણી,
 લખ ચોરાસી ચોની ભટક્યો, જરી ધર્મ ન જાણ્યો
 નર્ક નિગોદના કષ્ટ સહ્યાં પણ, સંસાર સુખ સમ માણ્યો,
 જરી ચેતતું ચેતન મારા, ધર્મ કરી કર્મ છેદ નહારા,
 ભવજલ નિધી તરીયે પ્યારા (૨) રાજને,
 ચાર ધડીનું ચૌવન જાણી, પથ્થર થઇ રાજાવેરે,
 માનવ ભવ રત્ન સમ જાણી, ધુળ સાથે સરખાવેરે,
 સંસાર વિષ પ્યાલો મન સમજે, જાદુ તણા ખેલ જાણી વમજે,
 છનસ્તવી અંતરમાં રમજે (૨) રાજને,
 અખીલ ભુવન છે સ્વાર્થ તણા, અંતર સ્નેહી મલકાયરે,
 શીકાલ ભવ અટવીથી તરવા, પ્રભુ ગુણ હરખે ગાયરે,
 જૈન મંડળ નીત કરગરી વંદે, પ્રેમ થકી કરે પાન ઉમંગે,
 હરખે તુજ ગુણ ગાય આનંદ (૨) રાજને,

શી ગતી થાશે અમારી હો દીનાનાથ શી ગતી થાશે અમારી
 ધંદીને કાજે હું ધણો લલચાયો વાલા કર્મકીધાં બહુ ભારી-હોદી
 બે વાતે મારું મન લલચાણું વાલા એક કંચન દુણ નારી; હોદી
 હું હું કરતાં ગયો જનમારો વાલા ભક્તી ન જાણી તુમારો-હો
 દુરદશાંતર હું ભમીયો વાલા નાઠાની ભારી હો દીનાનાથ
 ભવ સાગરમાં તારોદાસ હુબે છે વાલા પાર્થનાથ લેજે તારી-હો

(૪૫)

૬૭
ગજલ.

હાથવા શા હાલ તારા જીવજો જરી, રે અનાડી અંધ તારી
 ક્યાં મતી ફરી. હાથવા
 મુજો નહી એ ભાધ તુને પંથ પાંસરો, અનેક ઉધા પામીના
 તું ફંદમાં ફર્યો. હાથવા
 વહાલા સગા સોખતીઓ રહેશે વેગળા, પત્ની પુત્ર મુકી
 જાવું જીવ એકલા. હાથવા
 રેરે પંખી રાત દાહાડો માલામાં મર્યો, વારું શું આજે
 જ આવો મારો તેં રચ્યો. હાથવા
 અનેક માળા બાંધ્યા ભાગ્યા રાત દીવસ જાગી, આતે
 ભાગ્ય ફેાકમાંથી ક્યારે છુટશે. હાથવા
 ચેતન પંખી એવી હવે ચુકતી આદરો, પંખી ભાગ્ય ફેાડ
 મુકી ઠામે જઈ ઠરે. હાથવા
 માગે વીથનાથ પાસે હાથ જોડીને, નવીન પંથ શાંતીને
 સ્વામી મુજાડીદે. હાથવા

૬૮

આવીરે વેલા મળવી નથી જીવ ક્યાંહી	
ભોભારે ભાધ ધરમ શરણ કર ધારી	આવીરે
સરવ જન્મમાં શીરોમણી જે મનુષ્યનો અવતાર	
તે તું પામ્યો પુન્ય યોગથી સફળ કરી લેવાર	આવીરે
ખરચી બાંધી ભાગ્યા છેડે છે છેવટ ખુટનાર	
ખાજ ચુક્યો તો ચેતનજી ખાજમાં ઠરનાર	આવીરે
ચોકસ કરતાં ચાલ્યાં જશો, કેડે ભાગ્યો કાળ	
જીજ્યાને જીજ્યા કુટાશો, ઠેલી મુક્યો ઠારે	આવીરે

ખરૂં ચામાસે કરીશ ખેતી, કરી વેગળી વાટ
 દીવસ પાછલો દેખીશ સુખતું, ચતુર ચેતનનાર આવીરે
 છુલે માટે રખે ભાઇ તું રખે લગાડે વાર
 નવીન છતવર વચના મૃતથી થાસે જય જયકાર આવીરે

૬૯
 નયનોમે, નયનોમે, નયનોમે, નયનોમે અવીકાર હે,
 મહાવીર જગત છતરાજ તેરો અંખીયાં અવીકાર હે
 અંખીયાં અંખીયાં અંખીયાં અંખીયાં અવીકારહે મહાવીર ૧
 અંદન બાલાને બાકુલા લઇને તારી તુમે
 શીલક્ષમા સહીત ભગવાન તેરી નજરમે અવીકારહે
 નજરમે નજરમે નજરમે નજરમે અવીકારહે, મહાવીર ૨
 કેવલજ્ઞાન પામીને સમે સરણમે શોભતા,
 સીદ્ધી સદાનંદમે ગુણ ગાયે તેરે ચક્ષુમાં અવીકારહે
 ચક્ષુમે ચક્ષુમે ચક્ષુમે ચક્ષુમે અવીકારહે મહાવીર ૩
 નગરની શોભતી શાળાએ વોચારથી આવી ભણે
 લઘુ સભા જોઇ ખુસી થાય તેરી અંગીયાં અવીકારહે
 અંગીયાં અંગીયાં અંગીયાં અંગીયાં અવીકારહે મહાવીર ૪

૭૦

સકળ આજનો દીન માહરો, વદન સાંત તે દીઠો તાહરો,
 જગત છવના છો તમે ગુરૂ, પ્રગટ પાર્શ્વતું નામ છે ખરૂં,
 જશ નીવારો તેં જાદવો તણી, મુરતી પુજવા ભક્તી થઈ ધણી,
 મુંદર ખીંબ છે નાથ તાહરૂં, પ્રગટ પાર્શ્વતું નામ છે ખરૂં,
 શીદ્ધીના સાચતા મુખ આપજો, ભગત દાસના દુખ કાપજો,
 અવર દેવથી હું નહીં ડરૂં, પ્રગટ પાર્શ્વતું નામ છે ખરૂં,
 નગર રાજની જૈનશાળામાં, લઘુ સભા ખુસી ગીત ગાવામાં,
 ભગત જ્ઞાનથી હું સેવા કરૂં, પ્રગટ પાર્શ્વતું નામ છે ખરૂં,

૬૧

કંઠ્ય કરમ દંધ્ય ક્ષણ માત્રમાં તપ તેજથી બળે

દ્વાદશ ભેદે તપ બાળે, કુળ અજવાળે

કરતાં ક્ષમા સહીત તપ ભવ દુખ ટાળે

કંઠ્ય

સાખી-ખાણુ ગીરીવર જેટલું, પીણુ સાગર નીર,

તૃપ્તિ ન પામ્યો જીવડો, તર્યો ન ભવજલ તીર.

શક્તો લોપે નહી કાળે સત્તાનીજ ભાળે

કરતાં

સાખી-કદપ વૃક્ષ સમ તપ વડો ભવસાગરમાં ઝાઝ

રીઢી સીઢી લબ્ધી મળે પામે અવીચળ રાજ

રાગ દ્વેષ મમતા ટાળે સમતામાં મહાલે

કરતાં

સાખી-સમતાથી તપ પીલતાં ભવમાં ભમણું બચ

જ્ઞાનાદી ગુણ સાંકળે તપ મહીમા જોડાય

નાગ કેવુ સમવૃત પાળે પાપ પ્રજાળે

કરતાં

૭૩

કરું અરજ હું જીવર (૨) ઉરમાં ઉતારો સ્વામી સરરર

ચોર ચીરે છે ચરરર (૨) ચૈરીથી થરકું છું થરરર

કાળ કુટો કાપે કરરર, પાન ખરે જેમ ખરરર

કરું અરજ

સાખી-મોહ જગત જગલ વીધે, વીરસે માયા જળ

સપડાવી જગજીવને, કાર મારે કાળ વીકાળ.

મારા જીવજીથી લગનીમોએ લાગી

ભલી ભક્તી હૃદયમાં જગી, મારા જીવજીથી લગનીમોએ લાગી

પ્રભુ પામરપાળ, મારી લેજો સંભાળ, તારો દીન ક્યાળ

એક વેળારે મેળો કરો મનમોહનારે

પ્રભુજી મહેર જો કરે, સલા લધુ જૈન કરગરે

આજ પ્રભુમેરે સાંકલચંદ્ર થઇ મુક્ત મનારે

કરું અરજ

૭૨

પ્રભુ લેજો અરજી ઉરધારીરે, કાપો કાપો અમાપ ત્રીપુરારી
પારેવો ઉગારી દયા કીધી ભારી, પ્રભુ મુક્તી પુરી શણગારી પ્રભુ
કર્મ ખપાવી શીવરમણી વર્ય પ્રભુ તાર્યા તેં નરને નારી
કરજો નીજ દાસ તારો, દયો ભવસાગર તારી પ્રભુ લેજો

૭૩

તું પ્રભુ ત્રાતા તું પ્રભુ ત્રાતા, એકજ જીવનર તું આધાર
તુજ વીના સ્વામી સેવક જનને વેગ ક્યાંથી આવે પાર
નથી ધન કન કંચનતું મારે કાંઈ કામ
પુન્યના પ્રભાવે મલે દામને દમામ
વાંછું આપ દરીશન નાથ હામો હામ
નથી ધન કનકંચનતું મારે કાંઈ કામ, તું પ્રભુ
છતા ત્યાગીને વરાગી દેવ તુમે છો આધાર,
નાથજી સમર્થ જાણી આવુંછું આવાર,
નવીન ઉતારો નાથ પ્રભુ ભવપાર,
છતાં ત્યાગીને વૈરાગી દેવ તુમે છો દાતાર તું પ્રભુ

૭૪

વીજય વીજય વીજય આજ વીજય સત્યનો થયો
પ્રભુ પ્રસાદે સત્ય કલ્પ વૃક્ષ હાલ છે ફળ્યો વીજય
કલ્પ વૃક્ષ સેવના નકામી જાય શું કદી
ચલક ચલક ચંદ્ર થાતાં અંધકાર રહે કદી વીજય
સત્યને સદા સહાય આપતાને આપજો
જૈન મીત્ર મંડળને પ્રભુ આપ્યાદ રાખજો વીજય

સમાપ્ત.

